

ved Lovforslagets Forelæggelse er der ikke ved dette Tale om nogen omfattende Revision af Sygekasseloven. Vi billige det Hovedprincip, hvorpaa Sygekasseloven er bygget, og mene, at dette Princip i sin Tid ved Lovens Affattelse i alt væsentligt fik en heldig praktisk Udførelse i Lovens enkelte Paragraffer. De Ændringer og Tilføjelser, vi her tillade os at foreslaa, kunne passende indordnes under tre Rubrikker. For det første have vi foreslaaet at opnaa om muligt en bedre Ordning af Forholdet mellem Læger og Sygekasser derved, at vi fik indført en Bestemmelse om tvungen Voldgift, for det andet have vi foreslaaet at fremskaffe en efter vor Mening mere retfærdig Fordeling af Statstilskuddet, og for det tredje have vi foreslaaet nogle enkelte ikke meget væsentlige, men dog praktisk betydningsfulde Smaaændringer i Loven, saadanne Ændringer, som enhver Lov, selv den bedste, vil vise sig at kunne tiltrænge, naar et længere Aaremaals praktiske Erfaringer have haft Lejlighed til at øve deres retledende Virkninger.

Om vort Forslag angaaende Oprettelse af Voldgift i Forholdet mellem Læger og Sygekasser har jeg allerede ved Forslagets Forelæggelse i det væsentligste udtalt mig og sagt, hvorledes vi mente, at denne Voldgift skulde indrettes. Vi vare noget i Tvivl om, hvorledes vi bedst skulde faa det Forhold ordnet, at Lægestanden kunde blive repræsenteret paa samme Maade som Sygekasserne, nemlig ved valgte Repræsentanter for Lægestanden selv. Vi vare noget betænkelige ved udtrykkelig i Loven at tilføje en Bestemmelse om, at disse Repræsentanter skulde vælges af en bestemt Forening, f. Eks. den almindelige danske Lægeforening, men vi have udtrykt det paa den Maade, at de skulde vælges efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse. Vi mene selvfølgelig dermed, at de skulde vælges ikke af Indenrigsministeren, men vælges efter hans Bestemmelse af lignende Organisationer som dem, der vælge de Repræsentanter, der skulde optræde paa Sygekassernes Vegne. Det skulde selvfølgelig kun glæde mig som Læge, hvis Udvalget ved en Forhandling med Indenrigsministeren kunde finde et Udtryk, hvorved man virkelig i Loven fik indsat en Bestemmelse om, at det var en bestemt i Øjeblikket be-

staaende Lægeorganisation, som fik denne Ret til at udpege disse Medlemmer.

Jeg har allerede ved Forslagets Forelæggelse motiveret, hvorfor vi Forslagsstillere anse Voldgiftsvejen for den bedste. Vi betragte det som nødvendigt at komme til en ny og bedre Ordning af Forholdet mellem Læger og Sygekasser, og vi betragte Voldgiftsvejen som den lempeligste, som en bedre Udvej end den, der i øvrigt har været paatænkt her i Tinget, nemlig enten faste Takster, fastsatte af Indenrigsministeren, eller Ansættelsen af et meget stort Antal Kreds læger over det hele Land, og jeg har endvidere ved Forslagets Forelæggelse tilladt mig at fremhæve, at man paa lignende Maade i andre Lande, f. Eks. Tyskland og Østerrig, i Øjeblikket søger at komme frem ad denne Vej, Voldgiftsvejen.

Hvad det andet Punkt angaar, nemlig Forslaget om en efter vor Mening mere retfærdig Fordeling af Statstilskuddet, skal jeg her kun med faa Ord minde om, at da Sygekasseloven i 1888 kom frem her i Tinget, var den bygget paa et Arbejde, som var gjort af den saakaldte Arbejderkommission af 1885, og der var Statstilskuddet foreslaaet fordelt udelukkende i Henhold til Medlemsantallet, nemlig med 3 Kr. pr. ugift og 6 Kr. pr. gift Medlem. Saa blev Lovforslaget i 1888 forelagt i Landstinget af daværende Indenrigsminister Ingerslev, og han gik til den modsatte Yderlighed, idet han foreslog Statstilskuddet ydet udelukkende i Forhold til Kontingentet, nemlig med Halvdelen af Kontingentet. Der førtes ret vidtløftige Forhandlinger baade i Landstinget og i Folketinget og i Udvalget desangaaende, og der var det karakteristiske for Venstres Stilling i dette Ting, at de vare klare over, at det vilde være en Fordel for den fattigere Del af Befolkningen, at Tilskuddet blev ydet ikke udelukkende i Forhold til Kontingentet, men i saa høj Grad som muligt i Forhold til Medlemsantallet. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse nævne, hvad f. Eks. det daværende Medlem fra Møen, Hr. Frede Bojsen, udtalte, da han foreslog, at man skulde se at komme noget højere op med Tilskuddet pr. Medlem. Han udtalte følgende: „Ærede Medlemmer ville jo straks